

15 - 17 kwietnia 2020r. - religia

Klasa VI – wychowawca p. Piotr Mielcarek

Polecam - <https://youtu.be/wzvWS2exE1s>

1. Temat: Jezus Chrystus żyje!

Przeczytaj. Zapisz do zeszytu temat i notatkę. Zastanów się: Czy Chrystus Zmartwychwstały jest obecny w twoim życiu?

Zostałeś wybrany na świadka Zmartwychwstania

„Nowina o Zmartwychwstaniu wymaga od nas znacznie więcej niż zgody naszego rozumu – ponieważ nasz rozum na widok tej przepastnej tajemnicy doznaje oczywiście wstrząsu; wymaga jeszcze głębszej formy naszego zaangażowania, bardziej zasadniczego kształtu naszej egzystencjalnej zgody na to wydarzenie, na tę wielką prawdę wiary. Wierzyć w zmartwychwstanie Chrystusa znaczy coś innego, coś znacznie więcej – więcej niż tylko uznanie pewnej teorii, niż tylko wyznawanie poglądu, że «to się kiedyś wydarzyło». Nasza wiara w zmartwychwstanie sprawdza się przez nasze współuczestnictwo w tym wydarzeniu, nasze «współzmartwychwstanie». Według Pawła także my zmartwychwstaliśmy już razem z Chrystusem, więc musimy żyć teraz w całkiem nowym sposobie (por. Rz 6, 5) (...). Teraz ty zostałeś wybrany na świadka Zmartwychwstania – ty masz zaświadczyć, w jaki sposób Jezus jest w tym świecie i w tych czasach żywy!”

Być świadkiem Zmartwychwstania to znaczy żyć wiarą pełną nadziei i miłości każdego dnia. Wtedy, a zwłaszcza wtedy, gdy doświadczamy wielu cierpień, niesprawiedliwości, gdy zmagamy się z trudami codziennego życia. W świecie Zmartwychwstania nasze wysiłki, starania i wyrzeczenia nabierają sensu i znaczenia. Chrystus żyje i chce być obecny w życiu każdego z nas.

„T. Hasek, Ciepłota wobec Boga. Społeczna wiara z niepełną, Kraków 2011, s. 134-135.

Jezus Chrystus fundamentem naszej wiary

„Wędrując przez życie, może niejednokrotnie nie jesteśmy świadkami obecności Jezusa. Ale właśnie ta obecność, żywa i wierna, obecność w dziele stworzenia, obecność w słowie Bożym i Eucharystii, we wspólnocie ludzi wierzących i w każdym człowieku odkupionym drogocenną Krwią Chrystusa, ta obecność jest niegasnącym źródłem ludzkiej siły (...). Bądźcie świadkami nadziei, tej nadziei, która nie boi się budować domu swojego życia, bo dobrze wie, że może liczyć na fundament, który nie zowiejże nigdy: Jezusa Chrystusa, naszego Pana”.

Benedykt XVI, Złuchowice, dzień na ścieżce (Kraków, 27.05.2006), oprac. D. Modrzycki, Poznań 2006, s. 25, 47.

Źródło naszej nadziei

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa (I P 1, 3), bo przez powstanie z martwych swego Syna na nowo nas zrodził w wierze, obdarzył nas niezniszczalną nadzieją życia wiecznego, byśmy mogli w teraźniejszości zmierzać zawsze do celu, jakim jest ostateczne spotkanie z naszym Panem i Zbawicielem. Umocnieni tą nadzieją nie boimy się prób, które – nawet jeśli są trudne i bolesne – nie mogą nigdy zniweczyć głębokiej radości, którą nas napełnia fakt, że jesteśmy miłowani przez Boga. On to w swoim opatrnościowym miłosierdziu dał swego Syna za nas, a my, choć Go nie widzimy, wierzymy w Niego i Go miłujemy (por. I P 1, 3-9). Jego miłość nam wystarcza.

Benedykt XVI, kazania, Warszawa, 19.10.2006, http://www.opoka.org.pl/benedyktXVI/kazania/benedykt_xvi/kazania/warszawa_19102006.html (dostęp: 10.02.2012).

Christoph Schwarz, Zmartwychwstanie Chrystusa

ZASTANÓW SIĘ
Czy Chrystus Zmartwychwstały jest obecny w twoim życiu?

133

John Lewis Roullet, Aniel ukazujący zmartwychwstałego Chrystusa

(...) trzeba z mocą i radością na nowo głosić wydarzenie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, będące sercem chrześcijaństwa, kolumną naszej wiary, podstawą naszej pewności, gwałtownym wichrem rozpraszającym wszelki lęk i wahania, wszelką wątpliwość i ludzkie kalkulacje. Jedynie od Boga może pochodzić zdecydowana przemiana świata. Tylko zmartwychwstanie pozwala zrozumieć prawdziwą naturę Kościoła i jego świadectwa, które nie jest czymś oderwanym od tajemnicy paschalnej, ale stanowi jej owoc, wyraz i urzeczywistnienie przez tych, którzy otrzymują Ducha Świętego i są posłani przez Chrystusa, by kontynuować Jego misję.

Benedykt XVI

Benedykt XVI, kazania, Warszawa, 19.10.2006, ib. 134

Wierzyć, znaczy otworzyć serce i uświadomić sobie, że właśnie teraz został odwołany ów opieczetowany kamień, że teraz właśnie nad zimną ciemnością grobu zatriumfowały promienie wielkanocnego poranka.

Samuel Hasek

2. Temat: Charakterystyka Kościoła we współczesnej Polsce.

Święty Paweł zachęca wiernych do rozpoznawania tego, co jest dobre i miłe Bogu.

Charakterystyka Kościoła we współczesnej Polsce

Polska jest krajem, w którym zdecydowana większość mieszkańców jest katolikami. Stanowią oni, w zależności od diecezji, od 68,9% do 99,7%. Niższy wskaźnik procentowy występuje w diecezjach, w których obok kościoła katolickiego występuje kościół prawosławny (na przykład w diecezji białostockiej).

Na terenie wszystkich diecezji funkcjonuje 9886 parafii: miejskich, miejsko-wiejskich i wiejskich (tych jest najwięcej). Większość parafii prowadzona jest przez duchowieństwo diecezjalne, pozostałe prowadzą duchowni zakonni.

W Polsce znajduje się 9839 kościołów parafialnych i blisko 500 kaplic. Wiele obiektów sakralnych jest w trakcie budowy. Ze względu na zapotrzebowanie różnych grup, ruchów i stowarzyszeń kościelnych powstały, poza parafiami, Samodzielne Ośrodki Duszpasterskie, które są prowadzone zazwyczaj przez duchownych.

W roku szkolnym 2009/2010 było w Polsce 518 szkół katolickich.

Na terenie naszego kraju działa wiele wspólnot odnowy Kościoła – ruchów (na przykład Światło – Życie, Wiara i Światło), stowarzyszeń (na przykład Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Akcja Katolicka), instytucja charytatywna Episkopatu Polski „Caritas” oraz wiele grup modlitewnych. Wspólnoty te zrzeszają wielu świeckich chrześcijan – dzieci, młodzież i dorosłych.

Katolicy są w każdej przestrzeni życia społecznego – w szkole, szpitalu, sklepie, na ulicy, w Sejmie...

Z całą pewnością wiara katolicka odgrywa ogromną rolę w życiu społeczeństwa.

Zagrożenia dla życia Kościoła we współczesnym świecie.

We współczesnym świecie zauważamy rozmaite zagrożenia dla rozwoju wiary chrześcijańskiej. Wśród najczęściej spotykanych można wymienić:

- obojętność religijna;
- zeświecczenie obyczajów;
- pogoń za dobrami materialnymi;
- zbyt duże tempo życia i brak czasu;
- ataki na Kościół i wiernych, ze strony środowisk nieprzychylnych Kościołowi.

Przeczytaj tekst. Zapisz do zeszytu temat i wskaż osoby, które w szczególny sposób zasłużyły się dla współczesnego Kościoła w Polsce. Opisz jedną z wybranych osób.

15 - 17 kwietnia 2020r. - religia

Klasa VII – wychowawca p. Piotr Mielcarek

Polecam - <https://youtu.be/wzvWS2exE1s>

1. Temat: Zmartwychwstanie Jezusa fundamentem naszej wiary.

Przeczytajcie tekst 1Kor 15,3-8. Najstarszym pisemnym świadectwem Zmartwychwstania jest list, który Święty Paweł napisał do Koryntian około 20 lat po śmierci Chrystusa. Paweł mówi o żywej tradycji, jaką zastał w pierwotnej wspólnotce, po tym jak spotkał Chrystusa dwa lub trzy lata po Jego śmierci i Zmartwychwstaniu, sam stał się chrześcijaninem. Uczniowie jako pierwszy dowód rzeczywistości Zmartwychwstania wskazali na fakt pustego grobu. Odkryły go kobiety, które według ówczesnego prawa nie mogły świadczyć.

Źródło naszej nadziei

Niech będzie błogosławiony Bóg
i Ojciec Pana naszego, Jezusa
Chrystusa (I P 1, 3), bo przez
powstanie z martwych swego Syna
na nowo nas zrodził w wierze,
obdarzył nas niezniszczalną nadzieją
życia wiecznego, byśmy mogli
w teraźniejszości zmierzać zawsze
do celu, jakim jest ostateczne
spotkanie z naszym Panem
i Zbawicielem. Umocnieni tą nadzieją
nie boimy się prób, które – nawet jeśli
są trudne i bolesne – nie mogą nigdy
zniweczyć głębokiej radości, którą nas
nappełnia fakt, że jesteśmy miłowani
przez Boga. On to w swoim
opatrznościowym miłosierdziu
dał swego Syna za nas, a my,
choć Go nie widzimy, wierzymy
w Niego i Go miłujemy (por. I P 1, 3-9).
Jego miłość nam wystarcza.

Benedykt XVI, homilia, Werona, 19.10.2006, http://www.opoka.org/biblioteka/VV/WP/benedykt_xvi/homilia/werona_19102006.html
(dostęp: 10.02.2012).

„I w życiu więc, i w śmierci należymy do Pana” Rz 14, 8

„Wydarzenia paschalne, które około 30 roku po Chr. rozegrały się w Jerozolimie, nie są wymyśloną historią. Z powodu śmierci Jezusa, w poczuciu klęski, zawiedzionych oczekiwań, uczniowie uciekają («A my mieliśmy nadzieję, że to On wyzwoli Izraela», Łk 24, 21) i barykadują się przed ludźmi. Dopiero spotkanie ze zmartwychwstałym Chrystusem wyrwało ich z marazmu i napełniło płomienną wiarą w Jezusa Chrystusa, Pana życia i śmierci” (Youcat, 105). Po zmartwychwstaniu Chrystusa, uczniowie, a z nimi cały Kościół, czyli również my, otrzymujemy możliwość naśladowania Go przez świadectwo naszego życia i śmierci. „I w życiu więc, i w śmierci należymy do Pana” (Rz 14, 8). Odtąd stajemy się uczestnikami Jego Paschy – chwały zmartwychwstania. Zmartwychwstanie Chrystusa jest gwarancją naszego zmartwychwstania i życia wiecznego. Czy naszą wiarę opieramy na zmartwychwstałym Chrystusie?

Świadectwo zmartwychwstania Jezusa Chrystusa

Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem; i że ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu, później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd, niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu, już po wszystkich, ukazał się także i mnie (...). 1 Kor 15,3-8

Zapisz do zeszytu temat i notatkę.

Zastanów się:

Czy Chrystus Zmartwychwstały jest obecny w twoim życiu?

Czy jesteś Jego świadkiem?

2. Temat: Zbawcza ofiara Jezusa.

Jezus Chrystus oddaje za nas życie, aby wyzwolić nas od grzechu.

Przeczytaj teks. Zapisz do zeszytu temat i notatkę.

Chrystus „umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” Gal 2, 20

W CZORAJ **DZISIAJ**

Pan Jezus tej nocy, której został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: «To jest Ciało moje za was wydane. Czyńcie to na moją pamiątkę!». Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy picie będziecie, na moją pamiątkę!». Ileż bowiem spożywacie ten chleb i pijecie kielich, śmierć Pana głosicie, aż przyjdzie. 1 Kor 11, 23-26

Jezus Chrystus daje nam siebie jako Pokarm na życie wieczne.

Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarła się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: Ojczy, w Twoje ręce powierzam ducha mego. Po tych słowach wyzionął ducha. Łk 23, 44-46

„Panie, nasz Boże, daj nam godnie uczestniczyć w świętych obrzędach; ileż bowiem sprawujemy pamiątkę ofiary Chrystusa, spełnia się dzieło naszego odkupienia. Przez Chrystusa, Pana naszego”.

Modlitwa nał darami*

„Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy posileni na doczesnej uczcie Twojego Syna, zasłużyli na pełne uczestnictwo w uczcie niebieskiej. Przez Chrystusa, Pana naszego”.

Modlitwa po Komunii*

* Mszał z czytaniem, opr. ks. T. Łoska SJ, Katowice 1987, s. 215 i 216-217.

Ostatnia Wieczerza

Antyfona*

* Mszał z czytaniem, dz. cyt., s. 237-238.

Jezus Chrystus otwiera niebo i daje nam Królestwo Niebieskie przygotowane dla człowieka od założenia świata.

„Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, słudzy Boga. Niechaj zabrzmia dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się, ziemi, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, poczuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywał! (...) Tej właśnie nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam przecież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. (...) Uświęcająca siła tej nocy oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę. O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi”.

Oredzie wielkanocne, w: Mszał z czytaniem, dz. cyt., s. 251-252.

15 - 17 kwietnia 2020r. - religia

Klasa VIII – wychowawca p. Piotr Mielcarek

Polecam - <https://youtu.be/wzvWS2exE1s>

1. Temat: Zmartwychwstanie Jezusa fundamentem naszej wiary.

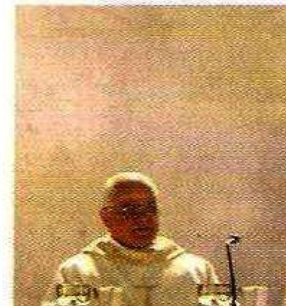
Przeczytaj fragment z Pisma Świętego.

Świadeństwo zmartwychwstania Jezusa Chrystusa

.....

*Przekazałem wam na początku to,
co przejąłem: że Chrystus umarł – zgodnie
z Pismem – za nasze grzechy, że został
pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego
dnia, zgodnie z Pismem; i że ukazał się
Kefasowi, a potem Dwunastu, później
zjawił się więcej niż pięciuset braciom
równocześnie; większość z nich żyje dotąd,
niektórzy zaś pomarli. Potem ukazał się
Jakubowi, później wszystkim apostołom.
W końcu, już po wszystkich, ukazał się
także i mnie (...). I Kor 15,3-8*

Zostałeś wybrany na świadka Zmartwychwstania

„Nowina o Zmartwychwstaniu wymaga od nas znacznie więcej niż zgody naszego rozumu – ponieważ nasz rozum na widok tej przepastnej tajemnicy doznaje oczywiście wstrząsu; wymaga jeszcze głębszej formy naszego zaangażowania, bardziej zasadniczego kształtu naszej egzystencjalnej zgody na to wydarzenie, na tę wielką prawdę wiary. Wierzyć w zmartwychwstanie Chrystusa znaczy coś innego, coś znacznie więcej – więcej niż tylko uznanie pewnej teorii, niż tylko wyznawanie poglądu, że «to się kiedyś wydarzyło». Nasza wiara w zmartwychwstanie sprawdza się przez nasze współzestępowanie w tym wydarzeniu, nasze «współzmartwychwstanie». Według Pawła także my zmartwychwstaliśmy już razem z Chrystusem, więc musimy żyć teraz w całkiem nowym sposobie (por. Rz 6, 5)! (...) Teraz ty zostałeś wybrany na świadka Zmartwychwstania – ty masz zaświadczyć, w jaki sposób Jezus jest w tym świecie i w tych czasach żywy!”

Być świadkiem Zmartwychwstania to znaczy żyć wiarą pełną nadziei i miłości każdego dnia. Wtedy, a zwłaszcza wtedy, gdy doświadczamy wielu cierpień, niesprawiedliwości, gdy zmagamy się z trudami codziennego życia. W świetle Zmartwychwstania nasze wysiłki, starania i wyrzeczenia nabierają sensu i znaczenia. Chrystus żyje i chce być obecny w życiu każdego z nas.

*T. Halik, *„Ciepłota wobec Boga. Społeczne akty z nieśmiertelnością”, Kraków 2011, s. 124-125.*

Jezus Chrystus fundamentem naszej wiary

„Wędrując przez życie, może niejednokrotnie nie jesteśmy świadkami obecności Jezusa. Ale właśnie ta obecność, żywa i wierna, obecność w dziele stworzenia, obecność w słowie Bożym i Eucharystii, we wspólnocie ludzi wierzących i w każdym człowieku odkupionym drogocenną Krwią Chrystusa, ta obecność jest niegasnącym źródłem ludzkiej siły. (...) Bądźcie świadkami nadziei, tej nadziei, która nie boi się budować domu swojego życia, bo dobrze wie, że może liczyć na fundament, który nie zawiedzie nigdy: Jezusa Chrystusa, naszego Pana”.

Benedykt XVI, *„Zbudować dom na skale”* (Kraków 27.05.2006), oprac. D. Mądziejczyk, Poznań 2006, s. 25, 47.

Źródło naszej nadziei

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa (1 P 1, 3), bo przez powstanie z martwych swego Syna na nowo nas zrodził w wierze, obdarzył nas niezniszczalną nadzieją życia wiecznego, byśmy mogli w teraźniejszości zmierzać zawsze do celu, jakim jest ostateczne spotkanie z naszym Panem i Zbawicielem. Umoocnieni tą nadzieją nie boimy się prób, które – nawet jeśli są trudne i bolesne – nie mogą nigdy zniweczyć głębokiej radości, którą nas napędza fakt, że jesteśmy miłowani przez Boga. On to w swoim opatrnościowym miłosierdziu dał swego Syna za nas, a my, choć Go nie widzimy, wierzymy w Niego i Go miłujemy (por. 1 P 1, 3-9). Jego miłość nam wystarcza.

Benedykt XVI, *„Kochać, Wierzyć”, 19.10.2006, http://www.opoka.org.pl/benedykt/W/WP/benedykt_suchomski/werona_19102006.html (dostęp: 15.02.2012).*

Christoph Schwarz, Zmartwychwstanie Chrystusa

ZASTANÓW SIĘ
Czy Chrystus Zmartwychwstały jest obecny w twoim życiu?
Czy jesteś Jego świadkiem?

Jan-Louis Forster, *„Akt stworzenia zmartwychwstałego Chrystusa”*

133

(...) trzeba z mocą i radością na nowo głosić wydarzenie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, będące sercem chrześcijaństwa, kolumną naszej wiary, podstawą naszej pewności, gwałtownym wiatrem rozpraszającym wszelki lęk i wahania, wszelką wątpliwość i ludzkie kalkulacje. Jedynie od Boga może pochodzić zdecydowana przemiana świata. Tylko zmartwychwstanie pozwala zrozumieć prawdziwą naturę Kościoła i jego świadectwa, które nie jest czymś oderwanym od tajemnicy paschalnej, ale stanowi jej owoc, wyraz i urzeczywistnienie przez tych, którzy otrzymują Ducha Świętego i są posłani przez Chrystusa, by kontynuować Jego misję.

Benedykt XVI

Benedykt XVI, *„Kochać, Wierzyć”, 18.10.2006, ds. cyt.*

Wierzyć, znaczy otworzyć serce i uświadomić sobie, że właśnie teraz zostaj odwalony ów opieczętowany kamień, że teraz, właśnie teraz nad ziarną ciemnością grobu zatriumfowały promienie wielkanocnego poranka.

Tomasz Halik

T. Halik, *„Ciepłota wobec Boga. ds. cyt.”*

Zapisz do zeszytu temat i notatkę. Zastanów się:

Czy Chrystus Zmartwychwstały jest obecny w twoim życiu?

Czy jesteś jego świadkiem?

2. Temat: Poznajemy historię kultu Krzyża Świętego.

Wierność krzyżowi to troska o obecność krzyża w przestrzeni naszego życia, to przyjęcie płynącego z niego orędzia Bożej miłości oraz dawanie świadectwa wierze chrześcijańskiej, którą on wyraża.

Krzyż znakiem naszego zbawienia

Jezus, odwołując się do przykładu miedzianego węża na pustyni, ukazuje, w jaki sposób starotestamentowe znaki pomagają w zrozumieniu Jego misji. Podobnie jak miedziany wąż, który był znakiem ocalenia Izraelitów, tak wywieszony na krzyżu Chrystus ocala tych, którzy w Niego wierzą. Starożytni pisarze chrześcijańscy wskazują także na inne zapowiedzi krzyża, między innymi arkę Noego jako drzewo ratujące przed zagładą, drabinę Jakuba – symboliczną drogę do nieba, łaskę Mojżesza rozdzielającą morze i wywodzącą wodę ze skały jako znak mocy Boga, który zapewnił swojemu ludowi obronę i otwierając dla niego źródło łaski.

Jezus Chrystus umarł na krzyżu, stając się prześlągalną ofiarą za nasze grzechy. Od tego czasu pogardzone narzędzie haniebnej śmierci stało się znakiem bezgranicznej miłości Boga, symbolem mądrości, przedmiotem szacunku i uwielbienia.

Kult krzyża

„Co do mnie, to nie daj Boże, bym się miał chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego, Jezusa Chrystusa” (Ga 6, 14) – pisał Święty Paweł, kształtując w świadomości wyznawców Chrystusa nowe spojrzenie na krzyż.

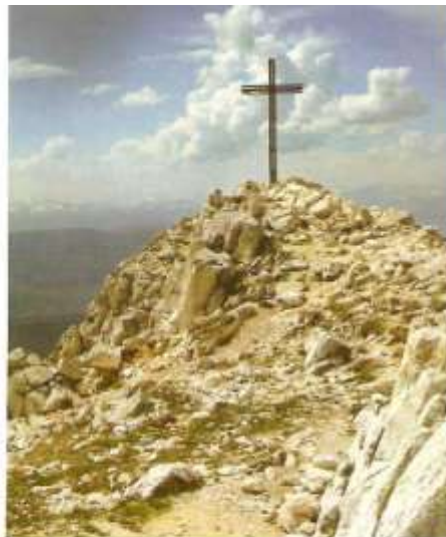
Znalezienie Świętej Relikwii w Jerozolimie oraz jej odzyskanie po zrabowaniu przez Persów znacząco przyczyniło się do rozwoju kultu, który jednakże dopiero w średniowieczu, wraz z rozwojem kultu męki Pańskiej, zaoferował prawdziwie szerokie kręgi. Oddawanie czci krzyżowi Chrystusa znalazło wyraz przede wszystkim w liturgii, budownictwie sakralnym i innych formach sztuki, w pobożności ludu chrześcijańskiego.

Sztuka chrześcijańska upowszechniła wizerunek krzyża. Możemy go dostrzec na szczytach kościołów i kaplic oraz w ich wnętrzach, przy drogach, na cmentarzach, w chrześcijańskich domach, na piersi wyznawców Chrystusa.

Krzyż uświęca przestrzeń naszego życia, świadczy o naszej chrześcijańskiej tożsamości, jak sztandar jedności wspólnoty Kościoła.

Wyrazem kultu krzyża jest także znak krzyża, jaki kreślimy dłonią. W geście krzyża streszcza się i znajduje swój wyraz istota wiary chrześcijańskiej:

- wyraża on wiarę w Syna Bożego, który na krzyżu dokonał naszego odkupienia;
- łączy nas z Trójcą Świętą, którą wyznajemy, czyniąc znak krzyża;
- przypomina, że przez chrzest otrzymany w imię Najświętszej Trójcy staliśmy się uczestnikami

Bożego życia, a także przypomina wynikające z tego sakramentu zobowiązania i obietnice;

- jest wyrazem wiary w to, że Bóg pragnie uświęcać nasze ciało, obejmując je swoim błogosławieństwem;
- uświadamia, że cierpienie – jeśli nie można go uniknąć – należy przyjąć jako krzyż niesiony na wzór Chrystusa, który ma moc przemieniać je w dobro pogłębiające naszą dojrzałość;
- wyrażając wiarę w moc Chrystusa, jest dla wierzących skuteczną obroną przedw szatanowi.

* Na podstawie: J. Sali, Krzyż znakiem naszpaczającym chrześcijan, w: tenże, Poszukiwania w wierze, Poznań 1991, s. 42-43.

Władysław Szormow, Święta Helena pokazuje krzyż Chrystusa Konstantynowi Wielkiemu

RELIKWIE – przedmioty, które miały styczność z Chrystusem (relikwie Krzyża Świętego) lub świętymi (fabryne, przedmioty przez nich używane, narzędzia męki), a także śmierelne szczątki świętych (biłgostawienych). Relikwie umieszczają się w specjalnych naczyniach zwanych relikwiarzach.

RELIKWIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO – relikwie uważane w chrześcijaństwie za najcenniejsze. Tradycja głosi, że Święta Helena, matka króla Chrystianowego, przekazała swemu synowi, do Konstantynopola, cesarz Konstantyn z kolei pokłową relikwie przekazał do Rzymu na ręce papieża Sylwestra. Obdarowane spłynęły się tym skarbem z innej części Krzyża Świętego trafiły także do Polski.

„Krzyż trzeba przyjąć przede wszystkim serce:”. Jan Paweł II

Zapisz w zeszycie temat i notatkę.

Zastanów się:

Jakie miejsce zajmuje krzyż w twoim życiu i w twojej codzienności?